

РЕШЕНИЕ

№ 7195

гр. София, 18.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав,** в публично заседание на 01.11.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6494** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145–178 от АПК във връзка с чл.118 от КСО.

В постъпило в ТП на НОИ София град на 23.06.2016г. оспорване, конкретизирано с молба от 19.07.2016г. Б. Г. Л. заявява недоволство от Решение № 2153 21 207/ 08.06.2016г. на директора на ТП на НОИ София град, с което е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № 570525/28 от 15.04.2016г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване”.

Поддържа се от оспорващия, че той е 58-годишен и е работил в А. К. повече от 31 години, като целият му трудов стаж е първа категория. На 20.01.2016г. му е връчена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.10 КТ, считано от 21.01.2016г., едновременно с която му е предоставен пакет книжа за пенсиониране, които Л. подал лично в ТП на НОИ София град. Служителите на осигурителния орган не отправили забележки относно съдържанието и оформянето на документите. На 27.04.2016г. оспорващият получил писмо /разпореждане/ № 28/ 15.04.2016г., с което се отказва отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Свързал се с контактен център на НОИ и в разговор със служителка му е пояснено, че може да се пенсионира по чл.69б КСО ако преди това е избрал да промени осигуряването си от професионален пенсионен фонд във фонд „Пенсии“ на ДОО, за което няма срок. От звеното „Човешки ресурси“ в А. К. го уверили, че до този момент не е имало проблеми в други градове на страната с пенсионирането по чл.69б КСО на негови колеги при същите условия /придобили право на пенсия по

чл.168 КСО/ с едновременно подаване на заявление за пенсиониране и заявление по чл.4в КСО и неговият случай е прецедент. Настоява, че формално може да се приеме, че заявлението му по чл.4в е подадено миг преди подаване на заявлението за пенсиониране, доколкото не е установено изискване колко време заявлението по чл.4в трябва да предхожда заявлението за пенсиониране, което да е основание за удовлетворяване на заявлението за пенсиониране по чл.69б КСО. По разбирането на Л. в интерес на НОИ е да бъде отпусната пенсия по чл.69б КСО от фонд „Пенсии“ на ДОО, отколкото да се пенсионира по чл.168 КСО, при което близо 40 000 лв, от които 23 000 лв още от 2011г. се намират в НОИ и са изискуеми, ще трябва да "излязат" от НОИ, за да отидат за управление в професионален пенсионен фонд.

Жалбоподателят сочи, че при получаването на „писмото“ от НОИ са му върнати военната и трудовата книжки, но не и формулярите, които предоставил при подаване на заявлението за отпускане на пенсия, и не му е дадена информация какво се случва със средствата от неговия ППФ – дали са или ще бъдат прехвърлени от ППФ във фонд „Пенсии“ на ДОО, или ще му бъдат върнати и прехвърлените през 2011г. 23 000 лв обратно от фонд „Пенсии“ на ДОО в неговия ППФ.

Отправеното до съда искане е да бъде удовлетворено заявлението за пенсиониране по чл.69б КСО.

В съдебно заседание оспорването се поддържа от Л. и от адв. Б., който подчертава, че спрямо жалбоподателя е произнесен и положителен акт – отпусната му е пенсия на претендираното правно основание, но едва в края на м. юни 2016г.

Ответникът, директорът на ТП на НОИ София град, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата, препращайки към съображенията в Решение № 2153 21 207/ 08.06.2016г.

От фактическа страна се установява:

Със заявление вх. № 2113 21 845/ 01.02.2016г. Б. Г. Л. е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ЛПОСВ/, към което приложил документи за осигурителен стаж и доход – трудова книжка № 248, образец УП 3 У34/ 21.01.2016г., военна книжка 018258, удостоверение за идентичност на лице с различни имена изх. № 40/ 05.02.2016г. по описа на район Т., Столична община, Удостоверение изх. № У 65/ 29.01.2016г. на А. К. ЕАД, Удостоверение изх. № У 34/ 21.01.2016г., от което е видно, че жалбоподателят има 30 години, 9 месеца и 10 дни осигурителен стаж. Преписката съдържа Справка относно подадено на 01.02.2016г. заявление за отпускане на пенсия по § 4 ПЗР КСО и Заявление за прехвърляне на средства от ПОД; Заявление с вх. № 2124 21 49 за прехвърляне на натрупаните суми по индивидуалната партида в професионален пенсионен фонд във фонд „Пенсии“ на ДОО, в което е заявено на основание чл.69б, ал.7 КСО, че Л. е съгласен набраните средства по индивидуалната му партида в професионалния пенсионен фонд, представляван от пенсионноосигурителното дружество, да бъдат прехвърлени във фонд „Пенсии“ на държавното обществено осигуряване.

С разпореждане № 28/ 15.04.2016г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“, след констатация, че към 01.02.2016г. – датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст Л. е на 58 години; осигурителният стаж от първа категория труд 30 години, 11 месеца и 22 дни, и от трета категория труд 3 години, 01 месец и 24 дни; че съгласно чл.104 КСО общият стаж, превърнат към трета категория труд, е 54 години, 09 месеца и 11 дни, осигурителният стаж от първа категория труд, положен след 31.12.1999г. е 16 години,

3 месеца и 3 дни; че е подал заявление по чл.4в КСО за промяна на осигуряването си от професионален пенсионен фонд във фонд Пенсии на ДОО на 01.02.2016г. едновременно със заявлението за отпускане на пенсия, е прието, че той няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на чл.69б КСО, тъй като е придобил право на пенсия за ранно пенсиониране по чл.168 КСО. По тези съображения е отказано да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Недоволството си от разпореждането Л. изразил в жалба вх. № 1012 21 673/ 04.05.2016г. по описа на ТП на НОИ София град, по която е произнесено сега оспорваното Решение № 2153 21 207/ 08.06.2016г. Без оглед на обстоятелството кога цитираният акт е узнат от адресата си преждевременно депозираното оспорване вх. № 1012 21985/ 23.06.2016г. по описа на ТП на НОИ София град, въз основа на което е образувано настоящето производство, е допустимо.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган – директор на Териториалното поделение София град на НОИ, пред който се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях съгласно чл.117, ал.1, т.2, б.,„а” КСО и който съгласно чл.117, ал.3 от кодекса се произнася с решение по тези жалби. Спазена е формата по чл.117, ал.5 КСО вр. чл.59 АПК - съдържат се необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта с посочване на длъжността му. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Решението е издадено след надлежно сезиране, обсъдени са доводите на оспорващия и доказателствата в преписката.

При издаването му е допуснато нарушение на материалния закон.

По силата на чл.69б, ал.1 КСО лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, могат да се пенсионира, ако не са придобили право на пенсия по чл.168 или когато са променили осигуряването си по чл. 4в и са: 1. навършили възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете; 2. от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55-годишна възраст.

Следователно разпоредбата намира приложение спрямо лица, които са работили 10 години при условията на първа категория труд – обстоятелство, което не е спорно между страните по делото. Втората положителна предпоставка за приложението на нормата, предвидена при условията на алтернативност с отрицателната - лицата да не са придобили право на пенсия по чл.168 КСО от професионален пенсионен фонд, е формулирана от законодателя така: „когато са променили осигуряването си по чл.4в КСО и са навършили съответната възраст по т.1 или 2“.

При преценка на правото на пенсия длъжностното лице по пенсионно осигуряване е констатирало, че Л. има 30 години, 11 месеца и 22 дни от първа категория, от които 16 години, 3 месеца и 3 дни положен след 31.12.1999г. Наличието на повече от 10 години осигурителен стаж от първа категория, придобит след 31.12.1999г. според ответника

обуславя приложението на чл.168 КСО и отпускане на професионална пенсия за ранно пенсиониране от Професионален пенсионен фонд при наличие и на останалите предпоставки да по-ниска възраст от тази по чл.68 КСО.

По силата на чл.168, ал.1 КСО от 1 януари 2016 г. осигурените лица в професионален пенсионен фонд придобиват право на пенсия за ранно пенсиониране при: 1. не по-малко от 10 години осигурителен стаж след 31 декември 1999 г. при условията на първа категория труд и възраст, 10 години по-ниска от възрастта им по чл. 68, ал. 1; 2. не по-малко от 15 години осигурителен стаж след 31 декември 1999 г. при условията на втора категория труд или при условията на първа и втора категория труд и възраст, 5 години по-ниска от възрастта им по чл. 68, ал. 1.

Към заявлението за отпускане на пенсия на Л. е приложено заявление обр. УП-23 вх. № 2124 21 49/ 01.02.2016г., с което жалбоподателят дава израз на съгласието си натрупаните по индивидуалната му партида в професионален пенсионен фонд средства да бъдат прехвърлени във фонд „Пенсии“ на Държавното обществено осигуряване. Това заявление действително е подадено от Л. на датата, на която той е сезирал и осигурителния орган с искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. По този начин е изпълнено изискването на чл.69б, ал.1 КСО – Л. е предприел необходимите действия за промяна на осигуряването си по чл.4в КСО, макар и към датата на заявлението за отпускане на пенсия. Цитираното обстоятелство неправилно е ценено от ответника като неизпълнение на условието по чл.69б, ал.1 КСО по аргументи, че осигуряването на Л. не е променено по реда, указан в чл.4в КСО – ако това фактическо състояние е било налице към 01.02.2016г., липсват данни в рамките на срока за разглеждане на заявлението за отпускане на пенсията настъпило ли е реалното прехвърляне на средствата от ППФ във фонд „Пенсии“ на ДОО. Органът по пенсионно осигуряване е имал възможност да извърши проверка преди да се произнесе с Разпореждане № 28/ 15.04.2016г. прехвърлени ли са средствата, набрани по партидата на Л. в професионалния пенсионен фонд във фонд „Пенсии“ на ДОО, но не е сторил това. С изрично заявяване на волята си за прехвърляне на натрупаните по индивидуалната му партида в ППФ във фонд "Пенсии" на ДОО жалбоподателят е упражнил правото си по чл.4в КСО. Той не може да влияе върху фактическото прехвърляне на средствата във фонд „Пенсии“ и при наличие на останалите предпоставки за приложимост на чл.69б, ал.1 КСО органът е следвало да му отпусне заявеното осигурително плащане – нещо, което е сторено с разпореждане № 2 по протокол № 51245, но с начална дата 22.06.2016г.

При извода за основателност на жалбата е дължима отмяна на Решение № 2153 21 207/ 08.06.2016г. на директора на ТП на НОИ София град и потвърденото с него Разпореждане № 570525/28 от 15.04.2015г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. На основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за издаване на нов административен акт за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст на Б. Г. Л., считано от 01.02.2016г.

Въпреки изхода на спора разноски по делото не се присъждат с оглед заявлението на дв. Б., че не претендира такива.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.2 КСО във връзка с чл.172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Б. Г. Л., Решение № 2153 21 207/ 08.06.2016г. на директора на ТП на НОИ София град и потвърденото с него Разпореждане № 570525/28 от 15.04.2016г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване”.

ВРЪЩА преписката на ръководителя „Пенсионно осигуряване” при Териториално поделение на Национален осигурителен институт – София град за издаване на административен акт в 14-дневен срок при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от изпращането на преписи на страните.

СЪДИЯ: